កម្ពុជា

របាយការណ៍ស្តីពីសេរីភាពសាសនាអន្តរជាតិ ឆ្នាំ ២០០៨ ចេញដោយ ការិយាល័យទទួលបន្ទុកផ្នែកលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សិទ្ធិមនុស្សនិងការងារ

ចេញផ្សាយនៅថ្ងៃទី ១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨

រដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងពីសេរីភាពសាសនា ហើយគោលនយោបាយ និងច្បាប់ដទៃទៀតបានរួមចំណែកដល់ការប្រតិបត្តិសាសនា ដែលជាទូទៅមានលក្ខណៈសេរី។ ពុទ្ធសាសនាគឺជាសាសនារបស់រដ្ឋ។

ជាទូទៅនិងជាក់ស្តែង រដ្ឋាភិបាលគោរពសេរីភាពសាសនា។ ស្ថានភាពសេរីភាពសាសនាមិនមានការប្រែប្រួលទេ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើរបាយការណ៍នេះ។

មានសេចក្តីរាយការណ៍តិចតួចពីការបំពានឬការរើសអើងពីសង្គម ដោយសាររឿងសាសនា ជំនឿ ឬការប្រតិបត្តិសាសនា។

រដ្ឋាភិបាលអាមេរិកពិភាក្សាពីសេរីភាពសាសនាជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាផ្នែកមួយនៃនយោបាយរួមរបស់ខ្លួនដើម្បីលើកកំពស់សិទ្ធិមនុស្ស។

ផ្នែក ១៖ ប្រជាសាស្ត្រទាក់ទងនឹងសាសនា

ប្រទេសកម្ពុជាមានផ្ទៃដីចំនួន ៦៩ ៩០០ ម៉ែល៍ការេ ហើយមានប្រជាជនចំនួន ១៤,១ លាននាក់។ ប្រជាជនចំនួន ៩៣% កាន់ពុទ្ធសាសនាមហាយាន ដែលមានកាន់ជាទូទៅនិងយ៉ាងរឹងមាំ ក្នុងខេត្ត ក្រុងទាំងអស់ ដោយមានវត្តចំនួនប្រហែល ៤ ១០០ នៅទូទាំងប្រទេស។ ជនជាតិខ្មែរភាគច្រើនលើសលុបជាពុទ្ធសាសនិក ។ មានទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធរវាងពុទ្ធសាសនា ប្រពៃណីវប្បធម៌ខ្មែរ និងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ ការប្រតិបត្តិតាមព្រះពុទ្ធសាសនាត្រូវបានចាត់ទុកជាទូទៅថា ចាំ

បាច់នៅក្នុងអត្តសញ្ញាណវប្បធម៌ និងជាតិសាសន៍នៅប្រទេសកម្ពុជា។ សាលាពុទ្ធិកមហាយាន និយាយថា មានអ្នកប្រតិបត្តិតាមចំនួន ១៥០ ០០០ នាក់ ហើយមានវត្តចំនួន ៦៣ នៅទូទាំងប្រទេស។

មានអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាមប្រមាណពី ៥០០ ០០០ ទៅ ៧០០ ០០០ នាក់ (គឺចន្លោះពី ៣,៥% ទៅ ៥% នៃប្រជាជន) ដែលភាគច្រើនលើសលុបគឺចាម ដែលច្រើនរស់នៅតាមទីក្រុងនិងភូមិនេសាទតាមជនបទ តាមមាត់ទន្លេសាបនិងទន្លេមេគង្គ និងនៅក្នុងខេត្តកំពត ។ អង្គការខ្លះដែលធ្វើការឬមានទំនាក់ទំនងជាមួយប្រជាជនចាម ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណថា ប្រទេសកម្ពុជាមានប្រជាជនចាមតិចជាងនេះទេ ។ នៅកម្ពុជា សាសនាឥស្លាមមានបួនសាខា គឺសាខាស៊ីអា ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីម៉ាឡេ ហើយដែលប្រតិបត្តិដោយអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាមចំនួន ៨៨% ។ សាខា Salafi ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីគុយវេតនិងអារ៉ាប៊ីសាអ៊ូឌីត (ពេលខ្លះ គេហៅថា "Wahhabi") ដែលមានអ្នកជឿប្រមាណ ៦% នៃអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាម តែចំនួននេះចេះតែមានការកើនឡើង ។ សាខាដើមដែលមាន ឈ្មោះថា Iman-San ដែលប្រតិបត្តិដោយអ្នកជឿចំនួន ៣% និងសាខា Kadiani ដែលមានអ្នកជឿ ៣% ដែរ ។ មានវិហារឥស្លាមចំនួនពី ២៤៤ និងមានវិហារឥស្លាម Surav តូចៗ៣៣៣ ដែលច្រើស្ថិតនៅតាមតំបន់ជនបទ ហើយមិនមានកន្លែងសំរាប់គ្រូប្រដៅសាសនាឈរធ្វើធម្មទេសនានៅថ្ងៃសុក្រទេ ហើយអាចជាសមាជិករបស់សាខា លើកលែងសាខា Iman-San ចេញ។

ក្រុមអ្នកកាន់សាសនាគ្រឹះដែលមានចំនួនតិចតួច តែកំពុងតែមានកំនើនឡើង ត្រូវជាប្រមាណ ២% នៃប្រជាជនទាំងមូល ។ មាននិកាយឬអង្គការសាសនាគ្រឹះប្រមាណ ១០០ ដែលធ្វើសកម្មភាពដោយសេរីនៅទូទាំងប្រទេស ហើយមានវិហារគ្រឹះចំនួន ១ ៦០៩ (១ ៥៤៤ ជាវិហារប្រូតេស្តង់ និង ៦៥ ជាវិហារកាតូលិក) នៅកម្ពុជា តែក្នុងចំណោមនេះ មានតែវិហារចំនួនប្រហែល ៩០០ ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានចុះបញ្ជីការជាផ្លូវការ ។ អង្គការសាសនាដទៃទៀតដែលមានអ្នកជឿមិនច្រើន មានសាសនា Baha'i Faith និង Cao Dai របស់វៀតណាម ដោយមួយៗមានអ្នកប្រតិបត្តិតាមប្រហែល ២០០០ នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។

ផ្នែកទី ២. ស្ថានភាពនៃសេរីភាពសាសនា

ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់និងគោលនយោបាយ

រដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងពីសេរីភាពសាសនា ហើយជាទូទៅច្បាប់និងគោលនយោបាយផ្សេងទៀតបាន រួមចំណែកដល់ការប្រតិបត្តិសាសនាដោយសេរី ។ច្បាប់ទាំងអស់ការពារសេរីភាពនេះយ៉ាងពេញលេញ ប្រឆាំងនឹងការរំលោភ ទាំងដោយផ្នែករដ្ឋាភិបាល ទាំងដោយផ្នែកឯកជន។ពុទ្ធសាសនាគឺជាសាសនា របស់រដ្ឋ ហើយរដ្ឋាភិបាលជំរុញអោយមានថ្ងៃបុណ្យតាមព្រះពុទ្ធសាសនា ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងការអប់រំដល់ព្រះសង្ឃ និងអ្នកដទៃទៀតនៅតាមវត្ត ហើយជួយមួយផ្នែកតូចដល់វិទ្យាស្ថានមួយ ដែលធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងបោះពុម្ពឯកសារវប្បធម៌ខ្មែរ និងប្រពៃណីតាមព្រះពុទ្ធសាសនា។

ច្បាប់តំរូវអោយក្រុមអ្នកកាន់សាសនាទាំងអស់ រួមទាំងក្រុមពុទ្ធសាសនិកផង អោយដាក់ពាក្យ សុំទៅក្រសួងធម្មការនិងសាសនា បើគេចង់កសាងកន្លែងគោរពបូជា ឬធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗផ្នែក សាសនា ។ នៅក្នុងពាក្យសុំរបស់គេ គេត្រូវបញ្ជាក់អោយច្បាស់ពីបំណងនិងសកម្មភាពផ្នែកសាសនា របស់គេ ដែលត្រូវតែគោរពតាមបញ្ញត្តិ ដែលហាមប្រាមក្រុមសាសនានានាមិនអោយប្រមាថក្រុម សាសនាដទៃទៀត បង្កើតអោយមានជំលោះ ឬ ប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខជាតិ ។ មិនមានការដាក់ពិន័យ ចំពោះការមិនចុះបញ្ជីការទេ ហើយជាក់ស្តែងមានក្រុមខ្លះមិនបានចុះបញ្ជីការទេ ។

បទបញ្ជាស្តីពីការគ្រប់គ្រងសាសនាពីខាងក្រៅតំរូវអោយមានការចុះបញ្ជីកន្លែងគោរពបូជានិង សាលាសាសនា ជាបន្ថែមលើការយល់ព្រមរបស់រដ្ឋាភិបាល មុនពេលធ្វើការសាងសង់កន្លែងគោរព បូជាថ្មីៗ ។ កន្លែងគោរពបូជាត្រូវស្ថិតនៅឆ្ងាយពីគ្នាយ៉ាងតិច ២ គម ហើយមិនអាចប្រើប្រាស់ដើម្បីបំរើ បំណងផ្នែកនយោបាយ ទទួលឧក្រិដ្ឋជនអោយស្នាក់នៅ ឬជនគេចខ្លួនពីច្បាប់ឡើយ ។ ការកំណត់ ព្រំដែនពីគ្នានេះត្រូវបានអនុវត្តទាក់ទងតែនឹងការកសាងកន្លែងគោរពបូជាថ្មីៗតែប៉ុណ្ណោះ ហើយមិន ទាក់ទងនឹងការិយាល័យរបស់អង្គការសាសនាទេ ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃរបាយការណ៍នេះ មិន មានសេចក្តីរាយការណ៍ដែលនិយាយថា មានក្រុមសាសនាជួបប្រទះនឹងឧបសគ្គជាដុំកំភួន ក្នុងការ ទទួលបានការយល់ព្រមលើការកសាងកន្លែងគោរពបូជាទេ តែក្រុមសាសនាគ្រឹះខ្លះបាននិយាយថា

ក្រសួងធម្មការ និងសាសនា ក្នុងពេលថ្មីៗនេះមិនបានចុះបញ្ជីអោយវិហារថ្មីណាមួយទេ ដោយសារមានក្រុមផ្សេងៗនៅក្នុងក្រសួង ។

រដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតិអោយមានការបង្រៀនពីពុទ្ធសាសនានៅតាមសាលារដ្ឋនានា ។ ការបង្រៀនពីសាសនាដទៃទៀត នៅតាមសាលារដ្ឋត្រូវបានហាមឃាត់ តែការបង្រៀនពីសាសនាដែលមិនមែនជាសាសនាព្រះពុទ្ធនៅតាមសាលាឯកជនអាចធ្វើទៅបាន។ នៅខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ រដ្ឋាភិបាលបានចេញបទបញ្ជាថា សិស្សទាំងអស់ដែលកាន់សាសនាឥស្លាម ត្រូវបានអនុញ្ញាតិអោយស្លៀកពាក់សំលៀកបំពាក់តាមសាសនារបស់គេ នៅក្នុងថ្នាក់។

រដ្ឋាភិបាលកំណត់យកថ្ងៃបុណ្យធំៗតាមពុទ្ធសាសនាមហាយាន ជាថ្ងៃឈប់សំរាកទូទាំងប្រទេស។

<u>ការរិតត្បិតលើសេរីភាពសាសនា</u>

ជាទូទៅ រដ្ឋាភិបាលគោរពសេរីភាពសាសនា។ មិនមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងស្ថានភាពនៃការគោរពសេរីភាពសាសនា ដោយរដ្ឋាភិបាលទេ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើរបាយការណ៍នេះ។

នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ ក្រសួងធម្មការ និងសាសនាបានចេញឡើងវិញនូវការហាមប្រាមដែលបានចេញកាលពីឆ្នាំ ២០០៣ ក្នុងការដើរបញ្ចុះបញ្ចូលអោយប្តូរសាសនាពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ដោយប្រើប្រដាប់បំពងសំលេង ឬផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តជាសំភារៈ ដើម្បីអោយប្តូរសាសនា។ តែសកម្មភាពមនុស្សធម៌របស់ក្រុមសាសនទូតត្រូវបានលើកទឹកចិត្តអោយមាន ហើយសេវាដែលពួកគេផ្តល់ច្រើនតែស្វាគមន៍ដោយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ដរាបណាគេមិនយល់ថា វាជាការបិទបាំងការពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពនយោបាយ ឬសកម្មភាពខុសច្បាប់ទេនោះ។យោងតាមក្រុមគ្រឹះសាសនានា ពួកគេមិនមានការរំខានច្រើនដោយការហាមប្រាមនេះទេ ហើយភាគច្រើនយល់ស្របជាមួយចំណុចនានាក្នុងសេចក្តីប្រកាសនេះ។

នៅខែសីហាឆ្នាំ ២០០៧ ក្រុមសាសនាគ្រឹះមួយក្រុមមានបញ្ហាពិបាកក្នុងការសុំការអនុញ្ញាតិសំរាប់រៀបចំការប្រជុំសាសនា។ សាសនទូតក្នុងស្រុក ដែលធ្វើការជាមួយនឹងអង្គការ Assembly of God ដែលមានមូលដ្ឋាននៅសហរដ្ឋអាមេរិក និងព្រះវិហារដទៃទៀត បានរៀបចំការប្រជុំនៅចុងសប្តាហ៍ នៅក្នុងរោងល្ខោនដ៏ធំមួយ និងនៅស្តាតអូឡាំពិក ក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។នៅថ្ងៃទី ១០ ខែសីហាឆ្នាំ ២០០៧ ដោយមានមនុស្សចូលរួមប្រមាណពី ៣០០០ទៅ ៤០០០នាក់ ប៉ូលិសខ័ណ្ឌបានបិទការជួបប្រជុំគ្នានោះ ដោយប្រាប់អ្នករៀបចំថា ពួកគេមិនមានការអនុញ្ញាតិអោយនៅទីនោះទេ។ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានបាននិយាយម្តងទៀតថា ពួកគេមិនមានការអនុញ្ញាតិអោយធ្វើការប្រមូលផ្តុំទេ។ ក្រោយមក ពិធីនោះក៏ត្រូវបានយកទៅធ្វើនៅវិហារតូចមួយ នៅភ្នំពេញវិញ។អ្នករៀបចំពិធីបាននិយាយថា ក្រសួងធម្មការនិងសាសនាមិនផ្តល់ការអនុញ្ញាតិអោយធ្វើពិធីនោះទេ ដូច្នេះ គេក៏បានទៅក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងអប់រំ។ ក្រសួងទាំងពីរនេះបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតិអោយពួកគេរៀបចំការជួបជុំនោះ។ អ្នករៀបចំបាននិយាយថា ពិធីដូចគ្នានោះ នៅខេត្តបាត់ដំបង ក៏ត្រូវបានគេបិទផងដែរ តែការប្រជុំគ្រឹះបរិសីទដូចគ្នានេះ នៅខេត្តកំពង់ចាម និងកំពង់ធំ បានដំណើរការតាមការគ្រោងទុក។ ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះ មិនមានអំពើហឹង្សា ដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករៀបចំឬរដ្ឋាភិបាលទេ។

មិនដូចឆ្នាំមុនៗទេ រដ្ឋាភិបាលមិនបានបិទសាលា Madrassahs (សាលាឥស្លាមទេ)។

នៅក្នុងប្រទេស មិនមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីការចាប់ខ្លួន ដាក់ពន្ធនាគារ ទាក់ទងនឹងសាសនាទេ។

ការបង្ខំអោយប្តូរសាសនា

មិនមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីការបង្ខំអោយប្តូរសាសនាទេ ដោយរួមទាំងសេចក្តីរាយការណ៍ស្តីពីកុមារសញ្ជាតិអាមេរិកត្រូវបានចាប់ពង្រាត់ឬនាំយកចេញពីសហរដ្ឋអាមេរិកដោយខុសច្បាប់ ឬក៏របាយការណ៍ពីការជំទាស់មិនអនុញ្ញាតិអោយពលរដ្ឋទាំងនេះត្រឡប់ទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិកវិញទេ ។

ភាពបានប្រសើរឡើង និងការវិវត្តជាវិជ្ជមានក្នុងការគោរពសេរីភាពសាសនា

មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលបានបន្តធ្វើការប្រជុំតំណាងក្រុមសាសនាផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សាពីព្រឹត្តិការណ៍វិវត្តន៍ផ្នែកសាសនា និងដោះស្រាយបញ្ហាកង្វល់ផ្សេងៗ។ ក្រសួងធម្មការនិងសាសនាបានធ្វើការប្រជុំអន្តរសាសនាចំនួន ២ រាល់ឆ្នាំ ដោយនៅក្នុងការប្រជុំនោះ មេដឹកនាំសាសនានានាធ្វើការប្រជុំគ្នាស្តីពីភាពសុខដុមខាងសាសនា។ក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើរបាយការណ៍នេះ ការប្រជុំត្រូវបានធ្វើនៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ និងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨ នៅភ្នំពេញ។ ក្រុមមួយៗបានឡើងបកស្រាយពីជំនឿសាសនា និងសកម្មភាពនៃសាសនារបស់គេរៀងៗខ្លួន។ មានអ្នកចូលរួមប្រមាណ ៧០០ នាក់ និងក្រុមសក្ការៈសាសនា(Congretation) ចំនួន ៦០ ក្រុម នៅក្នុងការប្រជុំ នៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨។ លោកនាយករដ្ឋមន្ត្រីហ៊ុន សែន បានថ្លែងសុន្ទរកថាក្នុងការប្រជុំនៅខែកុម្ភៈ ហើយបានមានប្រសាសន៍ថា ភាពសុខដុមនឹងគ្នាផ្នែកសាសនាមានសារៈសំខាន់សំរាប់ប្រទេសជាតិ។

នៅខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ បន្ទប់សំរាប់សូត្រធម៌ឥស្លាមចំនួន ២ ត្រូវបានបើក នៅព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិភ្នំពេញ ដែលជាការទទួលយកកាន់តែច្រើនរបស់រដ្ឋាភិបាលទៅលើសាសនាដទៃៗទៀត។

នៅខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ រដ្ឋាភិបាលបានចេញបញ្ញាថា សិស្សកាន់សាសនាឥស្លាមទាំងអស់ត្រូវបានអនុញ្ញាតិអោយស្លៀកសំលៀកបំពាក់តាមបែបសាសនារបស់គេ ពេលមករៀន។

នៅខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨ រដ្ឋាភិបាលបានធ្វើជាសហម្ចាស់ផ្ទះរៀបចំកិច្ចប្រជុំពិភាក្សាអន្តរសាសនាប្រចាំតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិកលើកទី ៤ ។ កិច្ចប្រជុំពិភាក្សា ឆ្នាំ ២០០៨ នៅភ្នំពេញ ស្តីពីសហប្រតិបត្តិការអន្តរសាសនាដើម្បីសន្តិភាព និងភាពសុខដុម មានការចូលរួមរបស់តំណាងមកពីប្រទេសអូស្ត្រាលី ប្រ៊ុយណេ កម្ពុជា ហ្វីជី ឥណ្ឌូនេស៊ី ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ា ណូវែលសេឡង់ ប៉ាប៉ាញូហ្គីនេ ហ្វីលីពីន សឹង្ហបូរី ថៃ ទីម័ខាងកើត និងវៀតណាម។ លោកនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន និងតំណាងមកពីប្រទេសរៀបចំ និងឧបត្ថម្ភ បានគាំទ្រគោលការណ៍ស្តីពីវប្បធម៌សន្តិភាព និងភាពសុខដុមផ្នែកសាសនា។

ផ្នែកទី ៣. ការរើសអើងនិងការរំលោភពីសង្គម

ពុំមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីការរំលោភឬការរើសអើងពីសង្គមច្រើនទេ ទាក់ទងនឹងការចូល ការប្រតិបត្តិ ឬជំនឿសាសនា ។

ក្រុមសាសនាភាគតិចជួបប្រទះតិចតួចឬគ្មានតែម្តង នូវការរើសអើងពីសង្គមក្នុងអំឡុងពេលនៃរបាយការណ៍នេះ តែអ្នកកាន់សាសនាគ្រឹះនិងអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាមមានការប៉ះទង្គិចគ្នាតិចតួចទាក់ទងនឹងរឿងផ្ទាល់ខ្លួន ។

មានការរាយការណ៍ពីភាពតានតឹងនឹងគ្នាម្តងម្កាលរវាងសាខាផ្សេងគ្នានៃសាសនាឥស្លាម គឺក្រុមដែលបានទទួលលុយពីក្រុមនានាក្នុងប្រទេសអារ៉ាប៊ីសាអ៊ូឌីត គុយវេត ម៉ាឡេស៊ី ឬឥណ្ឌូនេស៊ី អាស្រ័យលើលទ្ធិរបស់សាខាសាសនានោះ ។

ពុទ្ធសាសនិកខ្លះបានសំដែងកង្វល់ពីការដែលសហគមន៍ចាមទទួលជំនួយថវិកាពីប្រទេសក្រៅ ។ តែជាទូទៅ ប្រជាជនចាមរស់នៅដោយចុះសំរុងល្អនៅក្នុងសង្គម មានទទួលមុខនាទីធំៗក្នុងផ្នែកជំនួញនិងក្នុងរដ្ឋាភិបាល ហើយមិនមានប្រឈមនឹងការរើសអើងឬការរំលោភបំពានទេ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការធ្វើរបាយការណ៍នេះ ។

មានអង្គការរបស់អ្នកកាន់សាសនាគ្រឹះនិងអង្គការរបស់អ្នកកាន់សាសនាចំរុះផ្សេងៗ ដែលច្រើនតែទទួលថវិកាទ្រទ្រង់ពីផ្នែកឯកជនឬផ្នែកសាធារណៈនៅបរទេស ។

ផ្នែកទី ៤. គោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិក

រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិកពិភាក្សាបញ្ហាសេរីភាពសាសនាជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាផ្នែកមួយនៃគោលនយោបាយរួមរបស់ខ្លួនក្នុងការលើកកំពស់សិទ្ធិមនុស្ស ។ តំណាងរបស់មន្ត្រីស្ថានទូតអាមេរិកបានជួបជាមួយមេដឹកនាំសាសនា ដើម្បីពិភាក្សាពីបញ្ហាទាំងនេះ ហើយបានទាក់ទងជា

មួយតំណាងអង្គការសាសនា អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងក្រុមផ្សេងៗទៀត ដែលតំណាងអោយក្រុមអ្នកកាន់សាសនាគ្រឹះសាសនាឥស្លាម និង ពុទ្ធសាសនា ។

ស្ថានទូតអាមេរិកបានបន្តសកម្មភាពចុះដល់មូលដ្ឋានអ្នកកាន់សាសនាឥស្លាម ។ ការងារនេះបានផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីស្ថានភាពសេរីភាពសាសនា នៅកម្ពុជា ក្នុងចំណោមប្រជាជនចាម ហើយក៏បានផ្តល់ជំនួយផ្នែកសំភារៈដល់ពួកគេផងដែរ ។ ស្ថានទូតបានបន្តផ្តល់ជំនួយថវិកាដល់វិទ្យុសំលេងភាសាចាម ដែលផ្តល់ជាវេទិកាសំរាប់ពិភាក្សាបញ្ហាសាសនានិងបញ្ហាដទៃៗទៀត ។ នេះជាកម្មវិធីវិទ្យុ ផ្សាយសំលេងតែមួយគត់នៅកម្ពុជាដែលមានផ្សាយជាភាសាចាម ។ជាថ្មីម្តងទៀត ស្ថានទូតបានរៀបចំពិធីរ៉ាម៉ាដាន ដែលមានការចូលរួមរបស់ភ្ញៀវចាមចំនួនជាង ១៥០ នាក់ ជាមួយលោកឯកអគ្គរដ្ឋទូត នៅនិវេសដ្ឋានរបស់លោក។

ដូចគ្នានេះដែរ ស្ថានទូតអាមេរិកបានធ្វើការដើម្បីរក្សាអោយមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយសហគមន៍អ្នកកាន់សាសនាគ្រឹះ និងអ្នកកាន់ពុទ្ធសាសនា តាមរយៈការចុះដល់វត្តនិងព្រះវិហារគ្រឹះ និងតាមរយៈកម្មវិធីរួមគ្នា ។រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិកបានបន្តធ្វើការជាមួយវត្តព្រះពុទ្ធសាសនាជាច្រើន តាមលក្ខណៈសាសនា ដើម្បីជួយអ្នករងគ្រោះដោយសារជំងឺអេដស៍។ គំរោងជាមួយក្រុមគ្រឹះសាសនិករួមមានពិធីដែលរៀបចំឡើងដោយស្ថានទូត សំរាប់ "ពន្លកកុមារ" ដែលជាកម្មវិធីសំរាប់ក្មេងរងគ្រោះដោយជំងឺអេដស៍ ដឹកនាំដោយអង្គការកាតូលិក Maryknoll និងការសំដែងតុក្កតារបស់អង្គការ Church of Jesus Christ of Latter-day Saints ក្នុងអំឡុងពេលបេសកកម្មផ្នែកពេទ្យរបស់យោធាសហរដ្ឋអាមេរិក ។ កម្មវិធីទាំងនេះបានធ្វើអោយមន្ត្រីស្ថានទូតអាមេរិកមានឱកាសជួបជាមួយអ្នកដឹកនាំសាសនាគ្រឹះនិងព្រះពុទ្ធសាសនាជាច្រើនដងនិងវាយតំលៃពីបរិយាកាសប្រតិបត្តិ សំរាប់ក្រុមសាសនាទាំងនេះ នៅក្នុងប្រទេស។